

vi giver mulighed for, men så også forventer, at de påtager sig et arbejde.

Det er nødvendigt, at vi stiller de her krav, og det er nødvendigt, at vi diskuterer de her ting, hvis vi fortsat skal kunne leve i harmoni med hinanden og forhåbentlig få et bedre samfund end det, vi har i dag. Hvis man kigger ud i den virkelige verden, hvis man tør tage skridtet uden for Christiansborg og kommer rundt i Danmark og ser, hvad der foregår, så må man nok sige, at det er noget skræmmende, som Danmark ser ud i dag. Det er jeg ked af, men jeg vil godt være med til at rette op på det.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det er til hr. Tom Behnkes bemærkning om, at også mine eksempler var udtryk for, at folkeafstemninger på lokalt plan er svære af lave og definere. Ja, det er det, men jeg har nu meget let ved det i det pågældende tilfælde. Hvis en kommunalbestyrelse beslutter, at man gerne vil have et kunstmuseum og vedtager det både med kroner og ører, og hvor det skal ligge hene, er det da ret let at sende det til folkeafstemning, for dér ved man, hvad man skal stemme om. Hvis man gør det, som man også kan gøre det i Californien, hvor det også er folket, der simpelt hen kan ønske ting på dagsordenen, så kan man også det her, altså kræve, at det er defineret klart og tydeligt. Men det, at man kan det, betyder ikke, at det altid er enkelt, men man kan altså godt definere det – i modsætning til det her forslag.

Så vil jeg til hr. Tom Behnkes bemærkninger i øvrigt sige, at når hr. Tom Behnke tager udgangspunkt i, at Danmark måske allerede er et multietnisk samfund, hvis det er tilfældet efter nogens opfattelse og den danske befolkning fik det her til afstemning og sagde ja til, at det er det i den forstand, at man ikke vil have et multietnisk samfund længere, så må det betyde, at de mennesker bør have et retskrav på, at der er nogen, der skal sendes ud af landet. Er det så sådan, at de, der har aner langt tilbage, og de, der hele tiden har været i Danmark, har førstret til at blive her, mens de, der ikke har været her i så lang tid, ikke har ret, eller hvad? Det er ikke så enkelt med det dér forslag – selv ikke ud fra hr. Tom Behnkes synsvinkel.

Arne Melchior (CD):

Som det vil være vidt bekendt, er CD principielt ikke nogen tilhænger af folkeafstemninger. Det

er snart 25 år siden, hr. Erhard Jacobsen sagde, at den slags oftere tager karakter af en stemning end af en afstemning. Det er altså ikke kun i dette tilfælde, vi er imod. Vi har heldigvis ikke ret mange af dem, og jeg tør godt spå, at i de kommende årtier får vi heller ikke ret mange af dem. Det er der mange grunde til. Det har jeg ikke tid til at diskutere her.

Jeg vil hellere ind på at støtte den antagelse – for mig er det en kendsgerning – at Danmark selvfølgelig er et multietnisk samfund. Alene ordet – det sammensatte ord multi-etnisk – viser jo, at det er et multietnisk samfund, vi lever i. Bare man siger amen i kirken, så taler man hebræisk. Det gør man for øvrigt også, når man siger Melchior, og dog havde vi altså en stolt sanger, der hed Lauritz Melchior, og vi har haft mange – og har heldigvis stadig væk en del – af slagsen.

Da jeg var dreng, var der en baron, Sshaffalitzky de Muckadell. Han havde en høj stilling ved kongens hof og i det danske militær. Jeg havde i mange år en huslæge, der hed Dornonville De la Cour ude i Charlottenlund. Og da jeg var soldat, hed min bataljonschef von Freisleben, og han blev senere chef for den kongelige livgarde. Gud ved, hvor lange danske rødder, der lå bag dér? Det er da også stjertende ligegyldigt!

Men hvad med Bibelen? Er det ikke en afgørende væsentlig del af danskhed? Der er ikke sat et komma i Bibelen af nogen dansker eller i Danmark. Det stammer dærnede fra »Perkerland« og omegn, dér i det østlige Middelhav. Vi benytter os af latinske bogstaver, af arabiske eller af romerske tal. Vort sprog er fyldt med latinske, græske, hebræiske, tyske og nu i nyere tid i høj grad engelske og amerikanske gloser. Jeg kunne blive ved til juleaften – og det er der jo længe til i øjeblikket – med at remse op, hvad der ikke er født her i landet, for ud over folkehøjskolen, andelsbevægelsen, smørrebrødet og til dels ombudsmandsinstitutionen har vi jo egentlig slet ikke opfundet noget selv.

Vores kunst er, at vi importerer det, og så omdanner vi det, mildner det, sætter lidt dansk smil til, og så eksporterer vi det som »made in Denmark«. Gå ind i Tivoli – alene navnet er italiensk, og resten derinde er også italiensk, fransk, kinesisk, indisk og alt muligt andet. Selv fodboldspillet er minsandten ikke opfundet af nogen dansker.

Så kunne vi blive ved med camping, turismen og højhusene, fagbevægelsen osv. Så kom